

bestemmelse om, at indkøbsforeningens ejendomsforbehold, forsåvidt angår sådant indlagt tilbehør, må vige for pant-havernes ret til dette tilbehør i henhold til § 38 i lov nr. 111 af 31. marts 1926 om tinglysning. I disse tilfælde må indkøbsforeningerne sikre sig på anden måde, f. eks. derved, at køberen selv må betale faste dele af sådanne anlæg fuldtud.

Også i § 6, stk. 2, er der foretaget en ændring. Denne bestemmelse lyder nu således: „Reservefondens midler og højst et tilsvarende tilskud fra statskassen skal ligeligt tjene til dækning af underskud *ved tab på medlemmer, der har fået overdraget effekter på kontrakt*“. Ændringen bestod i tilføjelse af de kursiverede ord. Den tog sigte på at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med landbrugsministeriets praksis på dette område i den senere tid.

Ved lovforslagets fremsættelse i landstinget anførte *landbrugsministeren* bl. a.:

„Det er mit indtryk, at erfaringerne fra de forløbne år har vist, at denne lovgivning har været en udmærket hjælp til selvhjælp for de mindre jordbrugere, som gennem det i loven fastsatte begrænsede ansvar vil søge at hjælpe hinanden til anskaffelse af bedre besætning og redskaber i tilfælde, hvor det kan være vanskeligt for den enkelte at skaffe sig disse.

Siden 1939 er der af det bevilgede beløb på 10 mill. kr. anvendt ca. 6¼ mill. kr., heraf ca. 1¼ mill. kr. i de sidste 3 år siden lovens seneste fornyelse i 1946.

Jeg må derfor foreslå lovens gyldighed forlænget i yderligere 3 år, således at det resterende beløb af bevillingen, ca. 3¾ mill. kr., kan anvendes i de kommende 3 finansår.“

Lovforslaget fik fra alle sider en velvillig modtagelse, omend enkelte af dets bestemmelser gav anledning til nogen diskussion. Sagen behandledes i folketinget i et udvalg, i hvis enstemmige betænkning det oplyses, at udvalget har „indhentet oplysning hos landbrugsministeriet vedrørende *statens andel i indkøbsforeningernes administrationsudgifter* og i foreningernes *tab på usolide købere*. Disse oplysninger er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har drøftet lovforslagets udvidelse af de effekter, hvortil der gennem indkøbsforeningerne kan gives lån, og har især hæftet sig ved udtrykket „*vandingsanlæg*“. Udvalget ønsker igennem nærværende betænkning at fastslå, at der